

Belemmeringen regeldruk winkelambacht Schoenherstellers

Belemmeringen schoenherstellers voor
maatwerkaanpak ministerie van Economische Zaken

Belemmeringen regeldruk winkelambacht Schoenherstellers

Belemmeringen schoenherstellers voor
maatwerkaanpak ministerie van Economische
Zaken

Auteurs

Peter Bex

Dijana Marinković

Sira Consulting B.V. is inhoudelijk verantwoordelijk voor deze rapportage. De in deze rapportage opgenomen teksten en onderzoeksresultaten mogen uitsluitend worden gebruikt als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken mits de bron duidelijk wordt vermeld. Vermenigvuldiging en/of openbaarmaking in welke vorm ook, is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van Sira Consulting B.V.. Sira Consulting B.V. aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Het winkelambacht	6
2.1	Algemene informatie en omvang winkelambachtelijke branches	6
2.2	De sector van de schoenherstellers	7
3	Impressie regeldruk winkelambacht	8
3.1	Regeldruk belemmert ondernemer	8
3.2	Hoge directe en indirecte kosten	8
3.3	Hoge ervaren lasten	9
4	Belemmeringen maatwerkaanpak	10
4.1	11 geselecteerde belemmeringen ondernemers winkelambacht	10
4.2	Belemmeringen schoenherstellers	11
 Bijlagen		
I	Verplichtingen en kostenposten uit wet- en regelgeving	26

1 Inleiding

Coalitie Winkelambacht

De Koninklijke Algemene Nederlandse Kappersorganisatie (ANKO) heeft in 2014 een onderzoek uitgevoerd naar de regeldruk in de kappersbranche. Veel van de belemmeringen in de kapperssector zijn ook van toepassing op ondernemingen in andere winkelambachtelijke branches. Daarom heeft de minister van Economische Zaken de maatwerkaanpak uitgebreid met het winkelambacht. Voorwaarde hierbij was het ANKO-onderzoek te verbreden naar minimaal vergelijkbare 5 branches.

Op initiatief van ANKO en MKB Nederland en met steun van Detailhandel Nederland is in september 2014 de coalitie winkelambacht samengesteld met daarin de volgende vijf brancheorganisaties:

- Bakkers (Nederlandse Brood- en Banketbakkers Ondernemersvereniging),
- Schoenherstellers (De Nederlandse Schoenmakers Vereniging),
- Slagers (De Koninklijke Nederlandse Slagersorganisatie),
- Bloemisten (Vereniging Bloemist Winkeliers),
- Kappers (Algemene Nederlandse Kappers Organisatie).

Regeldruk Winkelambacht

De ANKO heeft de kosten van regeldruk inzichtelijk gemaakt met de KAR-methodiek. Met deze aanpak is op basis van een financiële analyse voor de kappers aangetoond dat regeldruk de winstgevendheid en de bedrijfscontinuïteit negatief beïnvloedt. Voor de belangrijkste regeldrukbelemmeringen zijn suggesties gedaan om deze te verminderen.

Om de resultaten van het ANKO onderzoek te verbreden en te verdiepen naar de coalitie Winkelambacht, zijn de resultaten geverifieerd en aangevuld met de vier andere brancheorganisaties. Hiervoor zijn werksessies met ondernemers uit betreffende winkelambachtelijke branches georganiseerd en zijn concreet de volgende vragen voorgelegd:

1. Welke belemmeringen ervaart u met regelgeving en/of de overheid?
2. Wanneer leidt het oplossen van de belemmeringen tot een merkbare vermindering van de regeldruk?

In totaal hebben 50 ondernemer-winkeleigenaren deelgenomen aan de werksessies. De resultaten van de werksessies zijn besproken op 19 maart j.l. met alle partners van de coalitie Winkelambacht. Onder leiding van de onafhankelijke voorzitter van de maatwerkaanpak Winkelambacht, Patrick van Domburg, hebben de brancheorganisaties en MKB Nederland, de 11 voor de coalitie winkelambacht op dit moment meest relevante belemmeringen geselecteerd. Deze belemmeringen vormen het uitgangspunt voor de maatwerkaanpak en zijn onderdeel van de Retailagenda.

Maatwerkaanpak

In deze rapportage zijn de belemmeringen van de schoenherstellers toegelicht. In de maatwerkaanpak wordt voor de 11 geselecteerde belemmeringen van de winkelambacht nader geanalyseerd wat de achterliggende oorzaken zijn. Vervolgens zullen in samenwerking met de partners van de coalitie Winkelambacht en de verschillende overheden, uitvoeringsorganisaties en toezichthouders, oplossingen worden geformuleerd om de regeldruk merkbaar te verminderen en daarmee de

winstgevendheid van het winkelambacht te vergroten. Onder leiding van de onafhankelijke voorzitter zullen concrete afspraken worden gemaakt om de oplossingen te realiseren.

De inhoud van deze rapportage

Na de inleiding geeft Hoofdstuk 2 een korte beschrijving van het winkelambacht casu quo de gevormde coalitie van vijf winkelambachtelijke branches en van de branche van de schoenherstellers met het aantal bedrijven dat hierin werkzaam is. Hoofdstuk 3 geeft een impressie van de gesprekken die tijdens de werksessies met ondernemers hebben plaatsgevonden. Dit maakt concreet op welke wijze ondernemers in het winkelambacht regeldruk ervaren. In hoofdstuk 4 worden de belemmeringen van de schoenherstellers beschreven en met voorbeelden toegelicht en in bijlage I is een overzicht opgenomen van de verplichtingen en kostenposten waar deze ondernemers mee te maken hebben.

2 Het winkelambacht

2.1 Algemene informatie en omvang winkelambachtelijke branches

Ambachtsbedrijven

Ambachtsbedrijven omvat een groot aantal bedrijven met de volgende kenmerken:

- vakkundig handwerk van producten en diensten die op maat en van hoge kwaliteit gemaakt en geleverd zijn (vakmanschap, scheppend karakter, maatwerk);
- kleinschalige (lokale/regionale) ondernemingen met een relatief kleine omzet;
- het bevorderen van sociale cohesie;
- het vak wordt vooral in de praktijk aangeleerd waarbij vaardigheid van groot belang is;
- bedrijfsmatige uitoefening van het vak, uitgeoefend als economische activiteit;
- directe, korte en persoonlijke lijn met de lokale klant.

Detailhandel en retail

Detailhandel is het leveren van fysieke goederen voor persoonlijk gebruik aan de consument. Het is een sector die bestaat uit verschillende branches (zoals de levensmiddelenbranche, de modebranche, de woonbranche enz.). De detailhandel is de laatste schakel van de bedrijfskolom die loopt van fabrikant tot consument.

De officiële definitie van retail is: de levering van diensten en/of goederen voor persoonlijk gebruik aan de consument. Onder retail vallen ook diensten die aan de consument geleverd worden, zoals door een bank of een reisbureau. De detailhandel beperkt zich tot het leveren van fysieke goederen.

Het winkelambacht

Ondernemers in het winkelambacht combineren de kwaliteiten van ambachtsbedrijven met detailhandel en retail. Naast het leveren van ambachtelijke diensten of goederen, hebben deze ondernemers meestal één of soms meerdere winkels.

De coalitie winkelambacht omvat de bakkers (NBOV), schoenherstellers (NSV), slagers (KNS), bloemisten (VBW) en kapper (ANKO). Door hun participatie is een collectief van winkelambachtelijke branches ontstaan dat samen goed is voor:

- circa 31.000 bedrijven;
- 102.000 werkzame personen; en
- een omzet van 4,35 miljard euro.

Overigens zal het oplossen van belemmeringen voor ondernemers in deze ambachtelijke branches ook positief uitpakken voor de regeldruk in de totale ambachtseconomie, die goed is voor:

- 285.000 ondernemingen;
- 774.000 banen en
- een omzet van ruim 110 miljard¹.

¹ Sociaal-Economische Raad (SER); Handmade in Holland: Vakmanschap en ondernemerschap in de ambachtseconomie; Juni 2013.

2.2 De sector van de schoenherstellers

De sector van de schoenherstellers omvat circa 660 bedrijven en deze vallen uiteen in de volgende typen bedrijven:

- Circa 435 gespecialiseerde bedrijven die zich in hoofdzaak bezighouden met de reparatie van schoenen;
- 160 reparatiebedrijven die het repareren van schoenen combineren met andere vormen van (ambachtelijke) dienstverlening, waarvan de sleutelservice het grootste is;
- Overige 65 bedrijven waar reparatie van schoenen voor meer dan 10% aan de omzet bijdraagt.

Bovenstaande bedrijven zijn allemaal eenmanszaken of kleine bedrijven met minder dan 10 werknemers. Hiermee is deze sector van de schoenherstellers overwegend kleinschalig qua werkgelegenheid. In ongeveer 70% van de bedrijven zijn slechts 1 of 2 personen werkzaam. Totaal zijn per 1 januari 2015 1.525 personen werkzaam in deze sector.²

De kleinschaligheid van de sector komt ook tot uiting in de omzet van deze bedrijven. Ook de omzet die deze branche genereert is relatief beperkt. De totale omzet bedroeg in 2014 circa € 84 miljoen. In dat jaar had de helft van de bedrijven een omzet van nog geen € 100.000.

Tabel 1 - Verdeling en type bedrijf schoenherstellers

Winkelambacht	Type bedrijf	Aantal bedrijven
Schoenherstellers	Gespecialiseerde reparatiebedrijven	435
	Reparatiebedrijven/ambachtelijke dienstverlening	160
	Overige ondernemingen	65
Totaal		660

² NSV 2015; Panteia structuuronderzoek schoenmakersbedrijven 2015.

3 Impressie regeldruk winkelambacht

3.1 Regeldruk belemmert ondernemer

De regeldruk voor ondernemers in het winkelambacht is in verhouding tot de totale bedrijfskosten en winstgevendheid te hoog en vormt een direct risico voor de continuïteit van deze bedrijven. Dit is de unanieme conclusie op basis van de gesprekken met ruim 50 ondernemers uit vijf branches in het winkelambacht. Deze bevinding is in lijn met de kwantitatieve analyse die op basis van de KAR-methodiek voor de kappersbranche is uitgevoerd.

Ondernemers in het winkelambacht ervaren dat zij door regelgeving en procedures van de overheid, te veel tijd, geld en moeite moeten besteden aan zaken die geen bijdrage leveren aan het voortbestaan van de onderneming. Bovendien is dit direct van invloed op het inkomen van de ondernemer zelf.

Ondernemers vinden regels overigens wel degelijk belangrijk. Er moet dan wel een eerlijke balans zijn tussen de maatschappelijke risico's die de overheid wenst af te dekken en de inspanningen die de ondernemer daarvoor moet leveren. Gezien de aard en beperkte omvang van winkelambachtelijke bedrijven is deze balans vaak ver te zoeken en worden onnodig hoge kosten gemaakt. Voorbeelden die door ondernemer-winkeleigenaren expliciet zijn genoemd, zijn:

- Arbeidsrecht: registratie ziekteverzuim, ontslagrecht
- Arbeidsomstandigheden: RI&E, BHV, inhuur externen
- Financiële administratie: belastingregelgeving, werkkostenregeling, pensioenen.
- Lokale belastingen: OZB, reclamebelasting, precario etc.
- Veiligheidseisen voor huisvesting: brandveiligheid, milieuregistraties

Een opvallende belemmering is bovendien de problematiek rondom bedrijfsopvolging. Tijdens de werksessies hebben diverse ondernemer-winkeleigenaren aangegeven "ik raad mijn kinderen niet aan de zaak over te nemen". Het is dan ook voor veel ondernemers moeilijk om bedrijfsopvolging te vinden.

Een van de belangrijkste oorzaken volgens de ondernemers is, dat het voor potentiële ondernemers te complex is om een bedrijf in het winkelambacht te runnen. Veel mensen zijn niet bereid om zoveel uren te werken en hebben moeite met de (opgelegde maatschappelijke) verantwoordelijkheden. De opbrengsten staan hierdoor niet in verhouding tot de tijd en kosten die ondernemer zelf investeert. Loondienst biedt meer zekerheid en verhoudingsgewijs hogere inkomsten. Bovendien is vanwege de complexiteit een hoger opleidingsniveau vereist dan dat op de arbeidsmarkt beschikbaar is.

3.2 Hoge directe en indirecte kosten

Hoge directe kosten

Regelgeving veroorzaakt hoge rechtstreekse (zo genaamde Out of Pocket) kosten voor het winkelambacht. Het gaat dan om kosten die rechtstreeks het gevolg zijn van de uitvoering van wet- en regelgeving. Veel genoemd zijn de kosten voor het ontslagrecht

(transitievergoeding) en de kosten voor verplichte aansluiting bij een arbodienst. Maar ook lokale lasten (WOZ, precariobelasting, milieuheffing, afvalstoffenheffing, reclamebelasting e.d.) zijn volgens deze ondernemers naar verhouding te hoog. Vooral wanneer deze niet herkenbaar worden aangewend om het ondernemersklimaat te verbeteren.

Het gaat overigens niet alleen om kosten die direct het gevolg zijn van de regelgeving. Ook indirect kan de regelgeving directe kosten veroorzaken. Zo is een verzuimverzekering niet verplicht maar wel noodzakelijk. De kosten in geval van langdurige ziekte (2 jaar doorbetaling van het loon) zijn door een ondernemer in het winkelambacht nauwelijks te dragen. Andere voorbeelden hangen samen met de 'noodzakelijke' inhuur van professionals omdat de regelgeving te complex is (ontslagrecht, langdurig ziekteverzuim) of de risico's op hoge boetes te groot zijn (hoge kosten voor boekhouding om het risico op boetes van de fiscus te voorkomen).

Hoge indirecte kosten

Naast de direct te betalen kosten, ervaren ondernemers in het winkelambacht zelf ook regeldruk in de vorm van tijd die zij zelf moeten besteden om aan de regelgeving te voldoen. Het gaat dan enerzijds om administratieve verplichtingen. Ondernemers in het winkelambacht ervaren deze verplichtingen vooral als onnodig belastend, wanneer deze niet noodzakelijk zijn voor een goede bedrijfsvoering (zoals schoonmaakroosters, CBS enquêtes, temperatuurregistraties etc.).

Anderzijds kost de 'zorgplicht' die in diverse regelgeving is opgenomen veel tijd voor de ondernemer. Het gaat dan onder meer om verplichtingen die betrekking hebben op het begeleiden van personeel naar ander werk. Maar ook om personeel (pensioenen) en om consumenten (middels etikettering) te informeren omdat de wet dat voorschrijft.

3.3 Hoge ervaren lasten

Naast feitelijke kosten en tijdsbesteding ervaren ondernemers een hoge regeldruk. Uit de gesprekken blijkt vooral dat ondernemers in het winkelambacht vinden dat de kosten en tijdsbesteding niet in verhouding staan tot de risico's die de overheid wenst te beperken. Bovendien vinden ondernemers dat zij te veel verantwoordelijkheid krijgen toebedeeld om maatschappelijke problemen op te lossen. Voorbeelden zijn het ontslaan van personeel bij disfunctioneren en de verplichtingen bij langdurige ziekte als gevolg van activiteiten (sporten) in de privésfeer.

Ondernemers in het winkelambacht ervaren ook regeldruk als gevolg van nieuwe regelgeving en toezicht. De voortdurende wijzingen in de regelgeving en verschillende interpretaties van toezichthouders zorgen voor onzekerheid. Het gevolg is dat het de ondernemer zelf veel geld, tijd en moeite kost om regelgeving te begrijpen of zijn interpretatie aan de toezichthouder duidelijk te maken.

De ondernemers in het winkelambacht zijn vaak klein van omvang, hebben beperkte marges en hebben moeite om in de huidige veranderende markt 'het hoofd boven water te houden'. De door de overheid opgelegde verplichtingen drukken ondernemers in het winkelambacht uit de markt. Enerzijds doordat in de loop der tijd een stapeling van regelgeving heeft plaatsgevonden. En anderzijds omdat nieuwe business modellen – zoals internetbedrijven – niet met dergelijke verplichtingen te maken hebben.

4 Belemmeringen maatwerkaanpak

4.1 11 geselecteerde belemmeringen ondernemers winkelambacht

De coalitie van brancheorganisaties en MKB Nederland heeft 11 belemmeringen geselecteerd uit alle belemmeringen die tijdens de werksessies zijn aangedragen³. In tabel 2 zijn de titels van deze belemmeringen weergegeven. Per winkelambachtelijke branche is aangegeven of een belemmering van toepassing is. Een deel van de belemmeringen is ook breder van toepassing op mkb-bedrijven. In de tabel is dit aangegeven in de laatste kolom.

De verdere uitwerking van de belemmeringen en de oplossingsrichtingen met de maatwerkaanpak maakt bovendien onderdeel uit van de retailagenda (punt 17. Regeldruk verminderen in de retail).

Tabel 2 - Geselecteerde belemmeringen van ondernemers in het winkelambacht

Nr	Belemmeringen	Bakkers	Schoenherstellers	Bloemisten	Slagers	Kappers	MKB
1	Hoge kosten door werkgevers-verplichtingen in het ontslagrecht	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	Dure werkgeversverplichtingen bij langdurige en/of regelmatige ziekte van medewerkers	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	Lokale lasten voor ondernemers in het winkelambacht te hoog en niet transparant	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	Dienstverlening gemeente onder de maat	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5	Onduidelijke regelgeving bedrijfshulpverlening (BHV) veroorzaakt onnodige kosten	✓	✓		✓	✓	
6	Risico-Inventarisatie & Evaluatie (RI&E) leidt tot disproportionele inspanning en kosten	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	Heffingen Buma/Stemra, Sena, Stichting Reprorecht complex en duur			✓	✓	✓	✓
8	Nieuwe regels werkkostenregeling complex			✓		✓	
9	Administratieve verplichtingen rondom hygiënecode geen toegevoegde waarde	✓			✓		✓
10	Hoge regeldruk door nieuw etikettenbeleid	✓			✓		✓
11	Hoge parkeerkosten en slecht parkeerbeleid zorgen voor omzetverlies	✓	✓	✓	✓	✓	✓

³ In de werksessies hebben deelnemende ondernemers 32 concrete belemmeringen naar voren gebracht. De coalitie van brancheorganisaties heeft uit deze lijst een selectie van 11 belemmeringen gemaakt, die voor het winkelambacht op dit moment het meest relevant zijn.

4.2 Belemmeringen schoenherstellers

In de kaders op de volgende pagina's zijn 16 belemmeringen beschreven die door schoenherstellers zijn aangegeven. Een overzicht van deze belemmeringen is weergegeven in tabel 3. De belemmeringen die tot de groep 11 geselecteerde belemmeringen horen, worden in het vervolg van het project verder uitgewerkt waarbij wordt nagegaan welke regelgeving, welk uitvoeringsproces of andere oorzaak ten grondslag ligt aan de belemmering. Dit kan betekenen dat de belemmeringen in de verdere uitwerking worden bijgesteld. Hiervoor zal consultatie met de betreffende overheid plaatsvinden. De overige belemmeringen van de schoenherstellers worden mogelijk in een ander vervolgproject nader uitgewerkt.

Tabel 3 Belemmeringen schoenherstellers

Nr	Belemmeringen
1	Hoge kosten door werkgeversverplichtingen in het ontslagrecht
2	Dure werkgeversverplichtingen bij langdurige en/of regelmatige ziekte van medewerkers
3	Lokale lasten voor ondernemers in het winkelambacht te hoog en niet transparant
4	Dienstverlening gemeente onder de maat
5	Onduidelijke regelgeving bedrijfshulpverlening (BHV) veroorzaakt onnodige kosten
6	Risico-Inventarisatie & Evaluatie (RI&E) leidt tot disproportionele inspanning en kosten
7	Weinig opleiding en stimulering nieuwe ondernemers (bedrijfsopvolging)
8	Hoge frequentie en omvang CBS- en andere enquêtes
9	Hoge parkeerkosten en slecht parkeerbeleid zorgen voor omzetverlies
10	Verplicht meedoen aan de 24-uurs economie, 7 dagen per week open
11	Frequente wisselingen van regelgeving
12	Rittenregistratie bedrijfsauto tijdrovend en gedetailleerd
13	Hoge boekhoudkosten
14	Oneerlijke concurrentie van zwartwerkers
15	Informatie rondom lijm en oplosmiddelen onnodig ingewikkeld
16	Kosten betalingsverkeer te hoog

4.2.1 Belemmering 1.

Hoge kosten door werkgeversverplichtingen in het ontslagrecht

De nieuwe regels omtrent het ontslagrecht vormen een verbetering voor de arbeidsmarkt. In de meeste gevallen is de transitievergoeding goedkoper dan de huidige vergoeding. Echter, door de invoering van de nieuwe wet Werk en Zekerheid blijft een aantal belemmeringen voor een MKB-er bestaan, die hoge kosten veroorzaken. De werkgever heeft te maken met ingewikkelde procedures wanneer een personeelslid slecht functioneert en ontslagen wordt. Ondernemers in het winkelambacht ervaren vooral belemmeringen door kosten van de transitievergoeding die in twee specifieke situaties moet worden uitbetaald:

1. Bij ontslag met een bedrijfseconomische reden moet de werkgever een transitievergoeding aan de werknemer betalen, wanneer hij minimaal 2 jaar in dienst is geweest. Dit betekent dat een bedrijf dat zich in een verliesgevende situatie bevindt en als gevolg hiervan personeelsleden moet ontslaan, volgens nieuwe regels van het ontslagrecht verplicht wordt gesteld om ook voor deze werknemers een transitievergoeding uit te betalen. In de oude regeling was dit niet aan de orde bij overeenkomsten voor bepaalde tijd (tot 3 jaar).
2. Bij ontslag voor het slecht functioneren van een werknemer moet een verzoek bij de kantonrechter worden ingediend om het arbeidscontract te ontbinden. Grootste kritiekpunten van ondernemers in het winkelambacht hierbij zijn de ingewikkelde procedures bij de kantonrechter en de transitievergoeding. De werkgever moet inspanningen van tijd en kosten verrichten voor een dossieropbouw van de werknemer. Ook in dit traject heeft de werknemer die langer dan twee jaar in dienst is recht op een transitievergoeding. Deze vergoeding is een derde maandsalaris per gewerkt dienstjaar en vanaf het tiende dienstjaar is dit een half maandsalaris. Deze transitievergoeding is maximaal 75.000 euro.

Voorbeelden:

1. Een schoenhersteller heeft een medewerker in dienst die 15 jaar werkzaam is geweest, en een salaris ontvangt van ongeveer €1600 bruto per maand. Volgens de nieuwe regels van het ontslagrecht moet deze schoenhersteller in boven omschreven situaties een transitievergoeding uitbetalen van totaal €9600. In het geval van slecht functioneren komen daar ook kosten bij voor de dossiervorming van dit personeelslid en de procedure bij de kantonrechter.
2. Een medewerker bij een schoenherstelbedrijf die 3 arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd heeft gehad en van wie het dienstverband niet verder verlengd kan worden, zal met de nieuwe Wet Werk en Zekerheid een vergoeding ontvangen bij de beëindiging van haar arbeidsovereenkomst, terwijl tot 1 juli 2015 dit niet aan de orde is.

4.2.2 Belemmering 2.

Dure werkgeversverplichtingen bij langdurige en/of regelmatige ziekte van medewerkers

Het winkelambacht heeft belastende werkgeversverplichtingen bij langdurige en/of regelmatige ziekte van medewerkers. Het brede scala aan wettelijke verplichtingen voor werkgevers rondom de begeleiding (inhuur expertbedrijf) van deze medewerkers kost het winkelambacht veel tijd en geld. Het gaat dan concreet over inspanningen van tijd en kosten voor dossieropbouw, re-integratie, loondoorbetaling, bedrijfsarts/arbodienst, werkplekaanpassing en outplacement. Daarbij komen de gederfde inkomsten vanwege de afwezigheid van medewerkers en/of de inhuur van vervangend personeel. Bedrijven kunnen zich verzekeren tegen de kosten voor langdurig zieke medewerkers, maar dit leidt niet tot lagere kosten.

Bovendien hebben ondernemingen in het winkelambacht relatief veel parttime contracten waardoor de last nog groter is in vergelijking met het hebben van minder personen die fulltimers zijn. Het is voor deze ondernemers onduidelijk waarom dezelfde eisen gelden voor werknemers ongeacht het aantal uren in de arbeidsovereenkomst.

De oorzaak voor ziekte en disfunctioneren ligt vaak in de privésfeer van de medewerker (niet werk-gerelateerd), waarop het bedrijf nauwelijks invloed kan uitoefenen. De werkgever is dan verplicht om hieraan mee te betalen. De eigen verantwoordelijkheid van medewerkers is in de wet- en regelgeving onvoldoende geborgd. Bovendien blijkt in de praktijk dat deze wet- en regelgeving er niet toe leidt dat disfunctionerende medewerkers minder (snel) worden ontslagen, maar juist hoge kosten veroorzaakt door juridische procedures. Wanneer onwillige personeelsleden niet bereid zijn na de ziekte terug te willen keren naar het werk, zitten zij vaak de verplichte tijd uit. De rekeningen die bij de arbodienst worden gemaakt, komen voor rekening bij de werkgever. Dit zorgt voor een hoge irritatie- en risicofactor bij ondernemers in het winkelambacht.

De kosten voor het winkelambacht zijn hoog bij ziekte van een medewerker. De volgende oorzaken liggen hieraan ten grondslag:

- Bij ziekte van een medewerker moet het loon tot twee jaar lang worden doorbetaald zonder productieve inzet van de medewerker.
- Een vervanger moet worden gezocht en ingezet, die vervolgens na inwerktijd in loondienst komt.
- De werkgever moet twee jaar lang de zieke medewerker begeleiden bij re-integratie en daarnaast een dossier bijhouden. Het overgrote deel van deze kosten komt voor rekening van de werkgever. Deze kosten zijn relatief hoog in verhouding tot de loonkosten van een parttimer die relatief laag zijn.
- Er moet een arbodienst en/of verzuimbegeleider worden ingeschakeld in dit traject van de zieke medewerker, waar kosten aan zitten voor de werkgever.
- De werkgever moet tot tien jaar lang de lasten van arbeidsongeschiktheid dragen. Ook in het geval van een tijdelijk contract van een medewerker die uit dienst is, kan een werkgever een rekening krijgen.
- De werkgever is verplicht na een contractbeëindiging na twee jaar ziekte ook een transitievergoeding te betalen aan de werknemer.

- Bij parttime werknemers moet dezelfde procedure worden doorlopen als bij fulltime werknemers.

Voorbeelden:

1. Een werknemer krijgt een ongeval tijdens een skivakantie en houdt hier een sportblessure aan over, waardoor hij niet kan werken. De werkgever is in deze situatie verplicht om het loon gedurende 2 jaar van deze medewerker door te betalen. De ergernis van de werkgever is vooral het feit dat de oorzaak van het ongeval buiten de werktijd ligt, terwijl de werkgever de kosten hiervoor moet dragen. Bij uitdiensttreding van deze werknemer moet ook nog een transitievergoeding betaald worden en moeten ook de wettelijke vakantiedagen die tijdens de gehele periode van ziekte zijn opgebouwd uit worden betaald.
2. Een verkoopster die wegens privéomstandigheden veel afwezig is en hier door de eigenaar van een schoenherstelbedrijf op aangesproken is, meldt zich hierdoor ziek. De ondernemer moet het loon doorbetalen en wordt tevens geconfronteerd met een mediation traject dat hij moet financieren. De loonkosten van deze verkoopster zijn € 800 bruto per maand en het mediation traject kost de eigenaar van dit bedrijf € 4.000, wat 5 maal het bruto maandsalaris is. De verhouding tussen het loon van de werknemster en de kosten van het traject liggen te ver uiteen.

4.2.3 Belemmering 3.

Lokale lasten voor ondernemers in het winkelambacht te hoog en niet transparant

Het winkelambacht heeft te maken met gemeentelijke leges, belastingen en heffingen. De hoge kostenposten van deze lokale lasten ervaren ondernemers in het winkelambacht als een belemmering, omdat hiermee de winstgevendheid van deze bedrijven in gevaar komt. Bovendien is het vaak niet duidelijk is waaraan deze financiële bijdragen worden besteed. Ondernemers ervaren dat deze belastingen terugvloeien naar algemene middelen in plaats van het bevorderen van het ondernemersklimaat. Dit gebrek aan transparantie hoe de heffingen, leges en belastingen terug worden geïnvesteerd in de lokale economie, wordt door ondernemers in het winkelambacht als belemmerend ervaren. Dit in combinatie met de hoge kosten van het groot aantal verschillende lokale lasten (reclamebelasting, precariobelasting, milieuheffing, afvalstoffenheffing, reinigingsheffing, rioolheffing, BIZ-bijdrage) zorgt voor een vermindering van de winstgevendheid van deze kleine bedrijven.

Voorbeelden:

1. Een schoenherstelbedrijf moet in een gemeente gemiddeld 500 euro per reclameobject betalen aan de reclamebelasting.
2. De precariobelasting moet in een gemeente per vierkante meter worden betaald:
Bij een gevel van 5 meter breed en een zonnescherm van 2 meter diep dat vanaf de gevel over de gehele breedte boven de openbare grond hangt, moet een precariobelasting van (2*5*€65) €650 per jaar betalen.

4.2.4 Belemmering 4.

Dienstverlening gemeente onder de maat

Lokale overheden zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van lokale regels, maar ook voor bepaalde landelijke regels. Het winkelambacht ervaart regeldruk en willekeur bij de uitvoering van deze regels door gemeenten. Het gaat vooral om trage procedures van vergunningen, dienstverlening die onder de maat is en niet afgestemde procedures, wat ondernemers belemmert in het ondernemen, uitbreiding hiervan of innovatie.

Ondernemers in het winkelambacht geven aan dat een gemeente zich onvoldoende kan inleven in een situatie ter plaatse. Ambtenaren zijn volgens de ondernemers onvoldoende op de hoogte van wat er bij ondernemers speelt, maar ook in de omgeving van deze ondernemingen. Dit zorgt ervoor dat gemeenten niet snel en met onvoldoende kennis handelen wanneer dit nodig is. Dit wekt irritatie bij ondernemers.

Voorbeeld:

Een ambtenaar in een gemeente woont zelf buiten de gemeente en is aangewezen om te bepalen of er voldoende parkeergelegenheid is in het centrum van deze gemeente. De ambtenaar is twee maal het centrum in geweest om de aantallen parkeerplaatsen te tellen, maar ging beide keren buiten openingstijden van de winkels. Het aantal parkeerplaatsen werd in deze gemeente teruggebracht, maar moet inmiddels weer omhoog omdat er te weinig parkeergelegenheid is.

4.2.5 Belemmering 5.

Onduidelijke regelgeving bedrijfshulpverlening (BHV) veroorzaakt onnodige kosten

Bedrijfshulpverlening omvat de hulp die wordt verleend bij gebeurtenissen in een bedrijf (zoals een brand) die de gezondheid en/of veiligheid van de werknemers schade kan toebrengen.

Elke werkgever is verplicht bedrijfshulpverlening te hebben. In artikel 15 lid 3 van de Arbeidsomstandighedenwet is voorgeschreven dat de bedrijfshulpverleners over een opleiding en uitrusting moeten beschikken waarmee hulp kan worden verleend bij een noodsituatie en/of ongeval in een bedrijf. Het is echter niet duidelijk voorgeschreven in de regelgeving op welke manier een werkgever de bedrijfshulpverlening moet regelen. Het is belangrijk dat een werkgever rekening houdt met de grootte van het bedrijf en de risico's. In de vestiging moet te allen tijde een medewerker aanwezig zijn die beschikt over een BHV-diploma en de eigenaar van kleine bedrijven kan ook zelf BHV'er zijn. De werkgever moet ook rekening houden met ziekte, vakanties en ploegendiensten. De kosten voor de benodigde cursussen om het BHV-diploma te verkrijgen en het op de cursusdagen niet kunnen inzetten van het personeel wordt door het winkelambacht als erg belastend ervaren, zeker omdat de feitelijke risico's in dit soort bedrijven beperkt zijn. Er wordt immers niet gewerkt met extreem gevaarlijke stoffen of apparatuur.

Voorbeeld:

Bij een schoenherstelbedrijf met meerdere filialen moet te allen tijde een medewerker per filiaal aanwezig hebben die beschikt over een BHV-diploma. Het is hierdoor noodzakelijk dat elk filiaal van dit bedrijf meerdere gediplomeerde personen beschikbaar heeft. De hoge kosten voor de benodigde cursussen om het BHV-diploma te verkrijgen en het op de cursusdagen niet kunnen inzetten van het personeel worden als belastend ervaren.

4.2.6 Belemmering 6.

Risico-Inventarisatie & Evaluatie (RI&E) leidt tot disproportionele inspanning en kosten

Volgens de Arbowet is de RI&E een wettelijke verplichting. Bedrijven moeten in kaart brengen welke risico's aanwezig zijn op de vloer en of deze gevaar of schade kunnen veroorzaken voor de gezondheid van het personeel. Dit document moet een plan van aanpak omvatten, waarin is aangegeven hoe en wanneer deze risico's worden aangepakt en welke maatregelen hierbij horen. Daarna moet dit plan van aanpak worden bijgehouden en bij veranderingen, zoals het aanschaffen van een nieuwe machine of verbouwing moet dit worden aangepast. De Inspectie SZW voert toezicht uit op de RI&E en bij het ontbreken hiervan, worden boetes gegeven.

Ondernemers in het winkelambacht geven aan dat risico's in deze kleine bedrijven beperkt zijn en dat veel maatregelen vanzelfsprekend worden uitgevoerd binnen de bedrijfsvoering van deze kleine ondernemingen. Ondernemingen die via de branche een RI&E kunnen invullen zijn hiervoor minimaal 2 uur kwijt. Ondernemingen die geen branche RI&E hebben moeten zich in een vakgebied verdiepen waar zij weinig kennis van hebben en dit vergt een enorme inspanning die in de praktijk vaak niet door een winkelambachtelijke onderneming kan worden opgebracht.

Voorbeeld:

Een schoenhersteller moet een bord plaatsen van een nooduitgang, terwijl de winkels in deze sector in de meeste gevallen maar 1 uitgang hebben, waardoor het plaatsen van dit bord overbodig wordt gevonden.

4.2.7 Belemmering 7.

Weinig opleiding en stimulering nieuwe ondernemers (bedrijfsopvolging)

Ondernemers in het winkelambacht geven aan dat bedrijfsopvolging een probleem is in alle branches. Hier is een aantal oorzaken voor. Het beleid van de overheid met betrekking tot onderwijs van het winkelambacht zorgt ervoor dat het vak leren in de praktijk heel moeilijk wordt. Het vak leren duurt namelijk minimaal 2 jaar en de ruimte die in het onderwijs gecreëerd wordt voor het praktijkdeel is heel beperkt. Het gevolg hiervan is dat er weinig instroom van leerlingen in het winkelambacht is. Daarbij wordt bij deze opleidingen alleen het vak geleerd en weinig over het ondernemerschap.

Verder is de houding en visie van de jeugd anders dan vroeger en wordt het ondernemerschap niet meer aantrekkelijk gevonden. De jeugd vindt het ondernemerschap te complex, het harde werken wordt niet positief gevonden, omdat veel vrije tijd en inspanning in de zaak gestoken moet worden, zonder in verhouding staande opbrengsten.

Voorbeeld:

De sector van de schoenherstellers heeft te maken met een tekort aan vak personeel, waardoor bedrijfsopvolging een probleem is binnen de sector. Er zijn op dit moment ongeveer 90 open vacatures, inclusief de benodigde opvolgers en voor deze relatief kleine sector zijn dit veel open plaatsen. Het wordt een uitdaging om deze vacatures te vervullen, vooral doordat jongeren onbekend zijn met dit vak en de opleiding.

4.2.8 Belemmering 8.

Hoge frequentie en omvang CBS- en andere enquêtes

Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) publiceert regelmatig cijfers over het Nederlandse bedrijfsleven. Deze cijfers worden gebruikt voor verschillende statistieken en door verschillende partijen, zoals overheidsinstanties, wetenschappelijke organisaties, ondernemers, brancheorganisaties, internationale organisaties en anderen. De gegevens worden verzameld bij onder meer bedrijven en het CBS stuurt verschillende enquêtes uit naar ondernemers. Dit kunnen zijn vragenlijsten per maand, kwartaal of jaarlijks. Deze enquêtes kunnen vaak niet door ondernemers zelf worden ingevuld, vanwege de complexiteit van vragen.

Het winkelambacht is verplicht om de CBS enquêtes in te vullen, waarmee het CBS de groei van de economie kan meten. De hoeveelheid en frequentie van de formulieren die ondernemers moeten invullen is hoog, wat voor de ondernemer veel tijd kost en vaak worden ook gegevens dubbel uitgevraagd. Daarnaast kunnen gegevens die uitgevraagd worden niet makkelijk terug worden gevonden in de eigen bedrijfsadministratie. Het gevolg hiervan is dat ondernemers onnauwkeurige of onjuiste gegevens doorgeven om maar aan de verplichting te voldoen. Het winkelambacht ziet de meerwaarde niet in van de gegevens die door CBS uitgevraagd worden. Het belangrijkste kritiekpunt hierbij is dat ondernemers geen terugkoppeling van deze cijfers krijgen, waar ze iets aan hebben. Hierdoor hechten deze ondernemers weinig belang in het nauwkeurig aangeven van gegevens. Daarnaast zijn ondernemers van mening dat veel gegevens hergebruikt kunnen worden tussen overheidsinstanties. Het aantal vragen in enquêtes kan verminderd worden door meer gebruik te maken van gegevens die de overheid al heeft, bijvoorbeeld dankzij belastingaangiftes. Dit geldt ook voor andere enquêtes van waterschappen, gemeenten en provincies.

4.2.9 Belemmering 9.

Hoge parkeerkosten en slecht parkeerbeleid zorgen voor verlies van omzet

Gemeenten beschikken over een autonome taak als het gaat om parkeerbeleid en elke gemeente kan hier zelf invulling aan geven. Gemeenten kunnen op deze manier de schaarse parkeerruimte reguleren maar ook overlast tegengaan.

Betaald parkeren

Winkelgebieden waar betaald parkeren geldt, zijn minder toegankelijk dan wanneer het parkeren gratis is. Ondernemers in het winkelambacht zijn van mening dat betaald parkeren een negatief effect heeft op de winkelomzet en ervaren het betaald parkeren als een belemmering. Ondernemers vinden dat gemeenten een goed ondernemersklimaat moeten stimuleren door een parkeerbeleid waarmee winkelgebieden aantrekkelijk blijven voor consumenten.

Parkeervergunning

Een parkeervergunning voor bedrijven is in veel gemeenten vele malen duurder dan een vergunning voor bewoners. Een voorbeeld van een gemeente waarbij de parkeervergunning voor bedrijven 7 maal hoger is dan die voor bewoners, wordt door ondernemers in het winkelambacht als ongelijk ervaren. Er is geen logische opbouw van deze leges binnen gemeenten en deze hoge kosten brengen de winstgevendheid van de kleine ondernemer in gevaar.

4.2.10 Belemmering 10.

Verplicht meedoen aan de 24-uurs economie, 7 dagen per week open

Het winkelambacht kan verplicht worden gesteld om op zondagen open te zijn en mee te doen aan de 24-uurs economie, wanneer dit is gesteld in de huurovereenkomst of algemeen verbinden verklaard. Deze bedrijven moeten hiervoor extra personeel aannemen. De hogere loonkosten hebben tot gevolg dat deze activiteiten niet rendabel zijn voor het winkelambacht.

Het probleem zit voornamelijk in het grote verschil in loonkosten voor personeel van deze bedrijven enerzijds en van grootwinkelbedrijven anderzijds. Grootwinkelbedrijven kunnen goedkoop vulploegpersoneel inzetten op zondagen, terwijl het winkelambacht alleen hun vast ambachtelijk vak personeel kunnen inzetten, wat in verhouding duur is. Dit is vooral als gevolg van toeslagen opinconveniënte uren die als gevolg van de veranderende samenleving niet meer van deze tijd zijn, maar nog steeds in Cao's zijn verankerd. Bij het winkelambacht is de marge te klein, waardoor oneerlijke concurrentie ontstaat ten opzichte van grootwinkelbedrijven.

4.2.11 Belemmering 11.

Frequente wisselingen van regelgeving

Ondernemers in het winkelambacht ervaren het als een groot knelpunt dat regelgeving vaak wijzigt. Deze bedrijven zijn veel tijd kwijt aan het bijhouden van alle wijzigingen die worden doorgevoerd in regelgeving. Vaak moeten bepaalde investeringen worden gedaan naar aanleiding van wijzigingen of andere aanpassingen in de bedrijfsvoering. De vele wisselingen zorgen voor meer administratieve verplichtingen voor ondernemers, wat ook hogere kosten betekent.

4.2.12 Belemmering 12.

Rittenregistratie bedrijfsauto tijdrovend en gedetailleerd

Ondernemers in het winkelambacht beschikken vaak over een bedrijfsauto, waarmee bijvoorbeeld bestellingen of producten kunnen worden rondgebracht. Wanneer een bedrijfsauto voor privé doeleinden gebruikt wordt is het verplicht om de privé kilometers bij te houden m.b.t. de fiscale bijtelling. Wanneer deze rittenregistratie wordt bijgehouden door ondernemers kan bijtelling worden vermeden. Het is toegestaan om maximaal 500 kilometer per jaar privé te rijden, mits de rittenregistratie op de juiste manier wordt bijgehouden. Ondernemers in het winkelambacht ervaren het bijhouden van deze rittenregistratie tijdrovend, omdat het gedetailleerd moet worden bijgehouden. Daarnaast bestaat er ook veel onduidelijkheid over hoe een ondernemer om moet gaan met de registratie van deze ritten, zodat er geen naheffing wordt opgelegd door de fiscus.

De volgende gegevens moeten worden geregistreerd:

- De datum
- De beginstand van de kilometerteller
- De eindstand van de kilometerteller
- Plaats van vertrek
- Plaats van bestemming
- Aard van de rit (privé of zakelijk)
- Gereden route

4.2.13 Belemmering 13.

Hoge boekhoudkosten

Een belangrijk deel van de regeldruk voor het winkelambacht komt voort uit verplichtingen in verband met financiële administratie. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om administratie voor het opstellen van de jaarrekening en de tijd die wordt besteed aan de afdracht van landelijk verplichte belastingen.

Ondernemers binnen het winkelambacht hebben niet altijd zicht op de verplichtingen waaraan zij moeten voldoen. Enerzijds komt dit doordat het gaat om regels die verspreid zijn opgenomen in verschillende wetten. Anderzijds geldt dat deze regelgeving regelmatig wijzigt. Om te voorkomen dat niet wordt voldaan aan de minimaal geldende verplichtingen, kiezen deze ondernemers er vaak voor om te investeren in relatief kostbare boekhoudprogramma's en de inhuur van dure externe partijen (boekhouders, belastingconsulenten, accountants). Dit brengt doorgaans hoge kosten met zich mee.

4.2.14 Belemmering 14.

Oneerlijke concurrentie van zwartwerkers

Veel ondernemers ervaren oneerlijke concurrentie binnen hun eigen branche. Dit wordt bijvoorbeeld veroorzaakt doordat bepaalde regelingen het mogelijk maken dat andere bedrijven of personen dezelfde producten goedkoper kunnen aanbieden. Ook wordt de oneerlijke concurrentie veroorzaakt door zwartwerkers die producten of diensten op de zwarte markt aanbieden.

Voorbeeld:

Zwartwerkers in de schuur die schoenherstellers diensten aanbieden aan klanten voor lage tarieven. Dit zijn vaak personen die het vak niet meer uitoefenen, maar wel in het bezit zijn van de machine voor het schoen herstellen. Dit gebruiken ze om schoenen te repareren tegen een heel laag tarief en dit wordt zwart uitgevoerd.

4.2.15 Belemmering 15.

Informatie rondom lijm en oplosmiddelen onnodig ingewikkeld

Ondernemers in de schoenherstellers branche hebben te maken met lijm en oplosmiddelen. In het kader van de Arbowetgeving en regels over het werken met gevaarlijke stoffen moeten deze ondernemers veel informatie doornemen over de gevaren hiervan. Het knelpunt van deze ondernemers is dat deze informatie onnodig ingewikkeld is, wat de ondernemer veel tijd kost en hiermee het doel voorbij wordt gestreefd. In de praktijk gaat het maar om een enkele pot lijm, waarbij de ondernemer weet wat de risico's zijn en hoe dit product gebruikt moet worden.

4.2.16 Belemmering 16.

Kosten betalingsverkeer te hoog

Het winkelambacht ervaart de hoge kosten van het betalingsverkeer als een knelpunt. Niet alleen de kosten per transactie zijn hoog, maar ook het geld dat geïnvesteerd moet worden in nieuwe betalingsmethoden. In kleine winkels waar veel kleine bedragen worden afgerekend, zijn de kosten voor het elektronisch afrekenen relatief hoger dan in grote winkels.

Naast de hoge kosten per transactie, vormen ook de hoge tarieven voor het storten van contant geld een probleem voor kleine winkeliers. Daarnaast constateren ondernemers in het winkelambacht dat bij het pinnen van een transactie het geld direct wordt afgeboekt, maar bij de ondernemer komt het pas vier dagen later op de rekening. Hierdoor lopen de ondernemers inkomsten mis. Het prijsverschil tussen één enkele transactie tussen een winkelier en een 'grootgutter' loopt op tot 150%. Het is onduidelijk waarom er zo'n groot prijsverschil is een volledig geautomatiseerd proces.

Een manier om de pinkosten van winkeliers te verlagen is om een collectief pincontract af te sluiten, maar een pincontract vanuit de branche is niet mogelijk omdat de NMa/ACM daar tegen is.

Bijlagen bij rapportage:

Belemmeringen regeldruk winkelambacht Schoenherstellers

I Verplichtingen en kostenposten uit wet- en regelgeving

26

I Verplichtingen en kostenposten uit wet- en regelgeving

Personeel			
Onderwerp	Verplichtingen en kostenposten	Nederlandse regelgeving	Europese regelgeving
Bijhouden van het personeelsdossier en salarisadministratie	Personalia: Stamkaart, kopie identiteitskaart, sollicitatiegegevens, functiebeschrijving. Vaststellen identiteit	Wet op de loonbelasting 1964; artikel 28, lid 1 Wet op de identificatieplicht; artikel 23, lid 2 Wet arbeid vreemdelingen; artikel 15, lid 2	
	Arbeidsvoorwaarden: aanstellingsbrief/arbeidsovereenkomst, afspraken wijzigingen		
	Kosten voor loonadministratie en salarisverwerking (zowel personeel als ICT systemen) Verstrekken van loonstrook en jaaropgave	Wet op de loonbelasting 1964; artikel 28, lid 1 Burgerlijk Wetboek Boek 7; artikel 626	
	Werkgevers moeten desgevraagd inzicht geven in het personeelsdossier aan de betreffende werknemers.	Wet bescherming persoonsgegevens; artikel 35	
	Werkgevers dienen de persoonsgegevens van het personeelsdossier tegen verlies of diefstal te beveiligen	Wet bescherming persoonsgegevens; artikel 13	
	Het afstemmen van het personeelsdossier op de eisen van de Wet bescherming persoonsgegevens	Vrijstellingsbesluit Wbp; artikel 7	
	Verlof: zwangerschaps- en bevallingsverlof (verklaring), ouderschapsverlof-overeenkomst	Wet Arbeid en Zorg; artikel 3.1. en 3.11. (bevalling) Wet Arbeid en Zorg; artikel 3.2 en 3.11. (adoptie)	EU richtlijn Ouderschapsverlof (Richtlijn 2010/18/EU)
	Verlof: Vakantiedagenregistratie	Vakantiewet 1949; lid 14	
	Pensioen/verzekering: documenteren pensioen en levensloopregeling, verstrekken informatie aan toezichthouder	Pensioenwet; artikel 169. Wet arbeid en zorg; artikel 7:2, lid 2 (levensloopregeling) Pensioenwet; artikel 167 (verstrekken gegevens aan toezichthouder)	Pensioenrichtlijn - Richtlijn 2003/41/EG
	Opleiding en ontwikkeling: Opleidingsplan, studieafspraken, carrièrewensen		

	Functionering en beoordeling: Beoordeling einde proeftijd, gespreksverslagen functionering, gespreksverslagen beoordeling, disciplinaire waarschuwingsbrieven.	Arbeidsomstandighe denbesluit	
	Bijhouden van een personeelsadministratie: met daarin onder andere personeelsdossiers, getekende contracten en kopiën van identiteitsbewijzen.	o.a. Arbeidsomstandighe denbesluit	
	Het desgevraagd overhandigen van het personeelsdossier bij ontslag medewerker	Ontslagbesluit; artikel 5:1	
Ziekte en ontslag	Bijhouden van ziekteverzuim in dossier (vanaf 6 weken van ziekteverzuim)	Wet Wet en Inkomen naar arbeidsvermogen; artikel 25, lid 1	
	Kosten voor reïntegratieplannen (Plan van Aanpak, reïntegratieverslag)	Wet op de arbeidsongeschikthei ds-verzekering; artikel 71a, lid 2. Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen; artikel 25, lid 3. Regeling procesgang eerste en tweede ziektejaar; artikel 6.	
	Bijhouden van ziekteverzuim en het aanleggen van dossiers in het kader van de Wet poortwachter. Daarnaast worden kosten gemaakt voor de verplichtingen rond reïntegratieplannen en UWV correspondentie. Dit kost zowel tijd voor de medewerkers van personeelszaken als voor de afdelingen zelf. Ontslag: procedures, loopbaanbegeleiding en afkoopsommen. Ook kosten voor externen, zoals advocaten, dienen te worden meegenomen.	Wet Poortwachter	
	Ontslagprocedures; aanleveren schriftelijke onderbouwing ontslag	Ontslagbesluit; artikel 5:1	
	Begeleiden van niet functionerende werknemers (de tijd dat de werknemer niet functioneert)	Ontslagbesluit; artikel 5:2	
	Begeleiden van niet functionerende werknemers (de tijd voor het zoeken naar oplossingen)	Ontslagbesluit; artikel 5:2	
	Toestemming voor ontslag aanvragen bij het UWV	Ontslagbesluit; artikel 2:2	

	Bepalen ontslagvergoeding (via UWV of kantonrechter)	Burgerlijk Wetboek Boek 7; artikel 685. Per 1 juli 2015: Wet werk en zekerheid; Transitievergoeding bij ontslag.	
	Het aanbieden van passende arbeid als een werknemer de reguliere werkzaamheden niet kan uitvoeren door gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid	Burgerlijk Wetboek Boek 7; artikel 658a	
	Het begeleiden naar passende arbeid bij een andere werkgever als de werknemer de reguliere werkzaamheden niet kan uitvoeren door een gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid.	Burgerlijk Wetboek Boek 7; artikel 658a	
	Het aanpassen van de arbeidsplaats, de werkmethode, arbeidsmiddelen, of de inrichting van het bedrijf aan het resterend arbeidsvermogen van een medewerker	Arbeidsomstandighedenwet; artikel 3a en 4.	
	Kosten voor inhuur van externen bij verzuimbegeleiding (Arbodienst, maar ook bijvoorbeeld advocaten)	Arbeidsomstandighedenwet; artikel 13 en 14.	
	Melden van ziekteverzuim bij het UWV	Ziektewet; artikel 38a	
Arbeidsomstandigheden	Persoonlijke beschermingsmiddelen (schoenen, brillen, jassen)	Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet)	
	Machineveiligheid speelt een rol binnen het Arbobesluit. Dit vergt nadere registraties en keuringen die door de eigen organisatie worden uitgevoerd en geregistreerd. Inclusief meelopen met keuringen van externe partijen, zoals heftruck keuringen etc.	Arbeidsomstandighedenbesluit, Machinerichtlijn	
	Het opstellen van de Risicoinventarisatie en Evaluatie (RI&E)	Arbeidsomstandighedenwet; artikel 5	
	Het laten toetsen van de risico-inventarisatie en -evaluatie	Arbeidsomstandighedenwet; artikel 14, lid 1	
	Het uitvoeren van acties n.a.v de RI&E (gericht op zo goed mogelijke arbeidsomstandigheden)	Arbeidsomstandighedenwet; artikel 3, lid 1. Arbeidsomstandighedenwet; artikel 8.	
	Melden van ziekteverzuim bij arbeidsongevallen en beroepsziekten	Arbeidsomstandighedenwet; artikel 9	
	Meewerken aan Inspecties van iSZW	Arbeidsomstandighedenwet; artikel 28b	

	Het inhuren van externen, zoals een bedrijfsarts (voor Periodiek Medisch Onderzoek)	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 2.14a	
	Kosten voor het Periodiek Arbeidsgezondheidskundig Onderzoek (PAGO) en Periodiek Medisch Onderzoek (PMO)	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 18	
	Arbeidsgezondheidskundig onderzoek – jeugdigen	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 1.38	
	Arbeidsgezondheidskundig onderzoek – nachtarbeid	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 2.43	
	Onderzoek – gevaarlijke stoffen	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 4.10a	
	Onderzoek en biologische grenswaarden – gevaarlijke stoffen	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 4.10b	
	Dossiers en registratie – gevaarlijke stoffen	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 4.10c	
	Uitvoering en inhoud van het onderzoek – kankerverwekkende stoffen	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 4.23	
	Arbeidsgezondheidskundig onderzoek – asbest	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 4.52	Richtlijn Asbest (2009/148/EG)
	Onderzoek en vaccins	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 4.91	
	Maatregelen m.b.t. de bescherming van de ogen en het gezichtsvermogen van de werknemers bij beeldschermwerk	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 5.11	
	Audiometrisch onderzoek	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 6.10	
	Arbeidsgezondheidskundig onderzoek inzake trillingen	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 6.11e	Richtlijn Trillingen (2002/44/EG)
	Arbeidsgezondheidskundig onderzoek – overdruk	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 6.14a	
	Kosten voor de organisatie van de BHV. Hierbij gaat het om de aanschaf en onderhoud van material, zoals een AED en cursusmateriaal en de tijd en kosten voor opleidingen en oefeningen	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 15	Richtlijn 89/391/EEG
	Beschikbaar stellen van documentatie, zoals ongevalrapportages, maatregelen, etc.	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 15a	
	Opleidingen Agressie, Preventie & Hantering	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 3, lid 2.	
	Keuring machines; arbeidsmiddelen	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel	

		7.4a	
	Aanwezigheid en keuring EHBO/BHV koffers	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 15, lid 3 (Werkgever dient voor uitrusting te zorgen)	
	Vaccinaties Hepatitis B	Arbeidsomstandighe denbesluit; artikel 4.91	
	Kosten voor ergonomische materialen	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 3	
	De inzet van de beveiliging voor het gebouw (in verband met veiligheid personeel)	Arbeidsomstandighe denwet; artikel 3, lid 3	
Huisvesting			
Onderwerp	Verplichtingen en kostenposten	Nederlandse regelgeving	Europese regelgeving
Gebouwen (bouwactiviteiten)	Tijd en kosten voor het aanvragen van bouwvergunningen inclusief leges en de inspecties die hierop plaats vinden door de gemeente.	Bouwbesluit 2012. Besluit omgevingsrecht, gemeentelijke legesverordening	
Gebouwen (energieverbruik)	Instellingen zijn verplicht energiebesparende maatregelen te nemen met een terugverdientijd van maximaal 5 jaar of een een positieve netto contante waarde hebben bij een interne rentevoet van 15%. Boven een jaarlijks verbruik van 200.000 kilowatt uur aan elektriciteit of 75.000 kubieke meter gas kunnen hier aanvullende eisen worden opgelegd zoals een energiebesparingsonderzoek.	Activiteitenbesluit (art 2.15)	
Onderhoud van gebouwen Periodieke keuring en controles	Onderhoud en periodieke controle van cv-installaties	Activiteitenregeling milieubeheer, artikel 3.7m, lid 5	CE- markering centrale- verwarmings ketels 92/42/EEG
	Onderhoud en periodieke controle van liften	Warenwetbesluit liften; artikel 17	Richtlijn 95/16/EG liften
	Onderhoud en periodieke controle van luchtbehandelings- of ariconditioningssystemen	Besluit energieprestatie gebouwen; artikel 3a.1	Wet kenbaarheid energieprestatie gebouwen 2010/31/eu (epbd); artikel 14 en 15.
	Onderhoud en periodieke controle van noodstroominstallaties	Bouwbesluit 2012; artikel 6.8 Daarin staat verwijzing naar NEN	

		normen.	
	Keuring trappen en klein hijsmateriaal	Arbidsomstandighe denbesluit; artikel 7.4a	
	Kosten voor de aanwezigheid en onderhoud van vetopvangputten/vet afscheiders	Activiteitenbesluit milieubeheer; artikel 3.22	
Brandveiligheid van gebouwen Onderhoud en periodieke van controle brandveiligheidsinst allaties	Brandmeldinstallatie	Bouwbesluit 2012; artikel 6.20	
	Rookmelders	Bouwbesluit 2012; artikel 6.21	
	Zelfsluitende deuren (branddeuren)	Bouwbesluit 2012; artikel 6.26	
	Brandslanghaspels	Bouwbesluit 2012; artikel 6.28	
	Droge blusleiding (capaciteit brandslangaansluiting bluswater)	Bouwbesluit 2012; artikel 6.29	
	Bluswatervoorziening	Bouwbesluit 2012; artikel 6.30	
	Blustoestellen	Bouwbesluit 2012; artikel 6.31	
	Automatische brandblusinstallatie en rookbeheersingssystemen	Bouwbesluit 2012; artikel 6.32	
	Aanduiding blusmiddelen	Bouwbesluit 2012; artikel 6.33	
	Noodverlichting	Bouwbesluit 2012; artikel 6.3	
Decentrale vergunningen, heffingen en belastingen	Waterschapsbelasting	Waterschapswet; artikel 113	
	Watersysteemheffing	Waterschapswet; artikel 117	
	Zuiveringsheffing (verontreinigingsheffing)	Waterschapswet; artikel 122d	
	Precariobelasting Waterschappen	Waterschapswet; artikel 114	
	Onroerendezaakbelasting (OZB)	Gemeentewet; artikel 220 Wet waardering onroerende zaken; lid 1	
	Afalstoffenheffing	Wet milieubeheer; artikel 15.33	
	Parkeervergunningen	Gemeentewet; artikel 225, lid 1.b	
	Precariorechten	Gemeentewet; artikel 228	
	Kosten voor afvoer van bedrijfsafval (gemeentelijke heffingen)	Wet milieubeheer; artikel 15.33	
	Kosten voor vergunningen voor (ver)bouwen en slopen van gebouwen	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)	Richtlijn energieprest atie van gebouwen (EPBD) Europese kwaliteitseis en bouwproduct en

Milieu			
Onderwerp	Verplichtingen en kostenposten	Nederlandse regelgeving	Europese regelgeving
Afval	Afvoer van afval aan het afvoeren van afval worden door de overheid eisen gesteld. Dit leidt enerzijds tot unieke afvalstromen en anderzijds tot hogere kosten voor de afvoer van dit afval.	Wet milieubeheer, Activiteitenbesluit	
Legionella	Tijdsbesteding voor het uitvoeren van preventieve maatregelen (legionella-beheersplan)	Drinkwaterbesluit; artikel 38	
	Externe kosten voor legionellabestrijding door monsternames	Drinkwaterregeling; artikel 9	
Vetafscheiders	Aanwezigheid en onderhoud vetopvangput. Gemeenten kunnen hierop inspecteren	Activiteitenbesluit	
Stookinstallaties		Activiteitenbesluit	
Bodembescherming		Wet bodembescherming	
Logistiek			
Onderwerp	Verplichtingen en kostenposten	Nederlandse regelgeving	Europese regelgeving
Kosten bedrijfsvoertuigen voertuigen en registratie	Kosten voor het uitvoeren van de APK en het afleveren en ophalen van de auto bij de garage	Wegenverkeerswet 1994; artikel 72, lid 1	Richtlijn 2009/40/EG ; artikel 1 Technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens
	De kosten voor het bijhouden van de gereden kilometers ivm met de kilometervergoeding	Wet op de Loonbelasting 1964; artikel 31bis	
	Het betalen van opcenten aan de provincie.	Provinciewet; artikel 222.	
Overig			
Onderwerp	Verplichtingen en kostenposten	Nederlandse regelgeving	Europese regelgeving
Algemeen	Op de hoogte blijven van ontwikkelingen in wet- en regelgeving. Kosten die hierbij meespelen zijn bijeenkomsten voor medewerkers, tijd die wordt besteedt aan het bijhouden en doornemen van wijzigingen in regelgeving en kosten voor lidmaatschappen van branche/sectororganisaties	n.v.t.	

CBS-statistiek	Voldoen aan CBS statistiek verplichting. Hiervoor moeten gegevens worden bijgehouden, ontsloten en worden aangeleverd.	Wet op het Centraal bureau voor de statistiek	
Ondernemingsraad	Kosten OR. Voor de OR worden boekeaangeschaft voor de OR-leden. Kluwer Sociaal beleid.	Wet op de ondernemingsraden	
Subsidies	Aanvraag en verantwoording van een subsidie geven kosten voor de instelling die hiervan gebruik willen maken.	Voorbeeld: Wet Bevordering Speuren en Ontwikkelingswerk (WBSO)	
Financiële administratie			
Onderwerp	Verplichtingen en kostenposten	Nederlandse regelgeving	Europese regelgeving
Jaarrekening	Betreft naast de tijd en kosten van de eigen organisatie ook de kosten voor de accountantscontrole en advies van de accountant. Naast de jaarrekening controle gaat het om advies over wet- en regelgeving.	Burgelijk Wetboek (Titel 9 van Boek 2)	
KvK	Opname bij Kamer van Koophandel geeft jaarlijkse kosten.	Handelsregisterwet	
Belastingen	Verwerken van boekingen, transacties, enz. Kosten voor het opstellen van de jaarrekening (en kosten voor advies van accountants en accountantcontrole).	Algemene wet inzake rijksbelastingen; artikel 52 Burgerlijk wetboek, Boek 2; artikel 10	
	Kosten voor administratie (evt. kosten advies of software) om te voldoen aan de Wet op de vennootschapsbelasting (Rijksbelasting)	Wet op de vennootschapsbelasting 1969; artikel 2	
	Kosten voor administratie (evt. kosten advies of software) om te voldoen aan de Wet op de Omzetbelasting (Rijksbelasting)	Wet op de omzetbelasting 1968; artikel 1 en 1a	
	Kosten voor administratie (evt. kosten advies of software) om te voldoen aan de Wet op de Inkomstenbelasting (Rijksbelasting)	Wet op de Inkomstenbelasting 2001; artikel 1	